

Sygnatura akt VI W 524/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Paweł Chodkowski

Protokolant: Katarzyna Kraska

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2016 roku

sprawy przeciwko L. K. córce K. i K. z domu J.

urodzoną (...) we W.

obwinioną o to, że

w okresie od 1 stycznia do 2 grudnia 2014 roku, będąc właścicielem nieruchomości we W. przy ul. (...) w rozumieniu art. 2 ust.1 pkt.4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, magazynowała odpady komunalne pochodzące z tych nieruchomości na chodniku ulicy- tj. terenie stanowiącym własność Gminy W., co do którego nie posiadała tytułu prawnego

tj. o czyn z art. 174 ust. 3 ustawy o odpadach w związku z art. 25 ust. 2 ustawy o odpadach

*****

I. uniewinnia obwinioną **L. K.** od popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w części wstępnej wyroku;

II. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

Na podstawie umowy z dnia 9 października 2001 roku , zarząd nieruchomością położoną we W. przy ulicy (...) – Curie 40, został powierzony Prywatnemu Zarządowi Mieszkaniami Spółka z o.o. z siedzibą przy ulicy (...) we W..

Dowód;

umowa powierzenia zarządu nieruchomością wspólną- k. 87-91.

L. K. zatrudniona jest w Prywatnym Zarządzie Mieszkaniami Sp. z o.o. z siedzibą we W., na stanowisku specjalisty ds. administracji – administrator wspólnot mieszkaniowych.

Dowód:

wyjaśnienia obwinionej z dnia 27 maja 2015 r. (k. 79-80);

zakres czynności i odpowiedzialności służbowej L. K. k.84-86.

W okresie od 1 stycznia 2014 roku do 2 grudnia 2014 roku mieszkańcy nieruchomości przy ulicy (...) – (...), zarządzanej przez Prywatny Zarząd Mieszkaniami, usuwali odpady komunalne i inne do pojemników ustawionych na chodniku, a zatem na terenie należącym do Gminy W..

Spółka nie posiadała tytułu prawnego do terenów, gdzie ustawione były, należące do tej Spółki, pojemniki na odpady.

Dowód:

wyjaśnienia obwinionej z 27 maja 2015 r. (k. 79-80);

zeznania świadka E. B. z dnia 27 maja 2015 r.(k 8, 80);

zeznania świadka M. G. z dnia 27 maja 2015 r.(k. 80);

notatka urzędowa k. 6,12;

dokumentacja fotograficzna k. 7,13.

Straż Miejska zarzuciła L. K., że w okresie od 1 stycznia do 2 grudnia 2014 roku, będąc właścicielem nieruchomości we W. przy ul. (...) w rozumieniu art. 2 ust.1 pkt.4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, magazynowała odpady komunalne pochodzące z tych nieruchomości na chodniku ulicy- tj. terenie stanowiącym własność Gminy W., co do którego nie posiadała tytułu prawnego tj. popełnienie wykroczenia z art. 174 ust. 3 w związku z art. 25 ust. 2 Ustawy o odpadach z dnia 14 grudnia 2012 r.

Przepis ten stanowi, że karze aresztu albo grzywny podlega ten, kto magazynując odpady, narusza wymagania, o których mowa w art. 25 ustawy.

Jednym z wymogów określonych w art. 25 ustawy o odpadach jest, aby magazynowanie odpadów odbywało się na terenie, do którego posiadacz odpadów ma tytuł prawny (ust. 2).

Magazynowaniem odpadów – w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy o odpadach – jest czasowe przechowywanie odpadów obejmujące m.in. tymczasowe magazynowanie odpadów przez prowadzącego zbieranie odpadów.

Zbieranie powstałych na terenie nieruchomości odpadów oraz wyposażenie tych nieruchomości w pojemniki do zbierania odpadów komunalnych i utrzymywanie ich w należyтым stanie, należy do obowiązków właściciela nieruchomości – zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Ustawa ta – w art. 2 ust. 1 pkt 4 – nakazuje przez właściciela nieruchomości rozumieć również współwłaścicieli, użytkowników wieczystych oraz jednostki organizacyjne i osoby posiadające nieruchomości w zarządzie lub użytkowaniu, a także inne podmioty władające nieruchomością.

Mając na uwadze powyższe uregulowania, bezspornym jest, że Spółka Prywatny Zarząd Mieszkaniami, jako Zarządca Wspólnoty Mieszkaniowej przy ulicy (...). (...) zobowiązana była do magazynowania wytworzonych przez tę Wspólnotę odpadów zgodnie z wymaganiami, wynikającymi z przepisów ustawy o odpadach.

Równie oczywisty jest fakt, że skoro Wspólnota nie dysponowała własnym terenem, na którym zlokalizowane zostałyby miejsca zbiórki odpadów, to na **zarządcy** spoczywał obowiązek zawarcia umów cywilnoprawnych, dających możliwość legalnego ustawienia pojemników na odpady na terenach należących do innych podmiotów(Gminy W.).

Rzecz w tym, i okoliczność ta stanowiła podstawę rozstrzygnięcia Sądu, że L. K. w strukturze spółki pełniła funkcję administratora, nie zaś zarządcy i zakres jej obowiązków tym samym uniemożliwiał podejmowanie przez nią skutecznych działań, które doprowadziłyby do zawarcia stosownych umów cywilnoprawnych z Gminą W.. Nie może więc odpowiadać za stan faktyczny (gromadzenie odpadów w miejscu należącym do innego podmiotu bez stosownego

tytułu prawnego) i prawny (brak porozumienia z Gminą W.), na który nie miała jakiegokolwiek wpływu i którego kształtowanie nie należało do niej.

Zwrócić należy uwagę, że Prywatny Zarząd Mieszkaniami podejmował próby zawarcia porozumienia z Gminą W., jednak wszystkie one sygnowane były przez członków zarządu spółki (k.30,71), ewentualnie Kierownika D. (...) (k29). Tymczasem oskarżyciel publiczny, kierując wnioskiem o ukaranie, zignorował osoby, które z racji pełnionych w (...) funkcji zarządzały nieruchomością przy ulicy (...)–Curie 40, w szczególności Prezesa (...), czy Dyrektor Biura Zarządu i odpowiedzialnym za istniejący stan rzeczy uczynił osobę, która nie miała żadnych prawnych instrumentów i realnych możliwości podjęcia działań w celu uregulowania istniejącej (w związku z miejscem magazynowania odpadów) sytuacji. Nikt zresztą nie oczekiwał od niej podejmowania takich działań a zakres jej obowiązków dostosowany był do miejsca, które w strukturze spółki zajmowała.

Oskarżyciel wskazał na szeregową pracownicę D. (...) Zasobów, ignorując nawet jej bezpośredniego przełożonego – Kierownika Oddziału. Kierownika, za pośrednictwem którego (jak wynika z zakresu obowiązków L. K. - k. 84), mogła ona, co najwyżej, współpracować z Asystentką Biura Zarządu, o dyrektor tegoż biura, czy prezesie spółki nie wspominając.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że oskarżyciel publiczny, stwierdzając działania (...) niezgodne z obowiązującymi przepisami, wniosek o ukaranie skierował przeciwko osobie, która za opisane przez niego w zarzucie działania nie ponosi odpowiedzialności. Nie przeciwko obwinionej L. K., (będącej jedną z kilku pracowników pionu obsługi zasobów), winien on być skierowany, lecz –stosownie do posiadanych kompetencji- osobom, które z racji pełnionych w spółce funkcji zarządzały nieruchomością przy ul. (...) – (...) (a nie tylko nią administrowały).

Z tego względu Sąd uniewinnił L. K. od popełnienia zarzucanego jej czynu, kosztami postępowania obciążając Skarb Państwa. (art. 118 par. 2 kpw. w zw. z art. 630 pkt 2 kpk).